

Tiếng nói của mặt trời

Cư sĩ Liên Hoa

*Một cánh chim tung bay
bóng dáng mờ chân trời
bỏ trên đường thiên lý
từng bóng nắng lung linh*

*ta đi nhặt hạt nắng
về chép lại thành thơ
ướp vào tâm muôn thuở
lắng nghe tiếng mặt trời ...*

Một đời người như cánh chim xuất hiện trên bầu trời, có đó mất đó, có chăng là sự lưu dấu trên trần gian với những suy tư, khoắc khoải cho thân phận, dòng sinh mạng của con người và muốn làm một cái gì đó cho cuộc đời có ý nghĩa, giữa bao nhiêu biến thiên thay đổi. Có người ra đi mất dấu, nhưng những gì lưu lại vẫn miên viễn làm ân ích cho loài người, có người cố bám vào danh lợi để lưu lại cho đời, nhưng hình bóng đó lại chóng phai nhòa trong tâm tưởng con người.

Con người là hiện thân của nghiệp lực, dính liền với khổ đau, dù rằng chúng ta có cảm tưởng rằng là mình có hạnh phúc, không bao giờ đối diện với những bất hạnh, khi đang có đầy đủ tài có sắc, có danh vọng...nhưng một lúc nào đó, tất cả đều rời khỏi tầm tay. Nhận chân được sự thật, đối diện, không phải để bi quan, chán đời, yếm thế, bỏ quên thế cuộc.. *vi điều này rất trái với quan niệm và những người theo đạo Phật, vì đạo Phật là đạo yêu đời, yêu con người...*nhưng mà để làm sao cho cuộc đời đẹp và có ý nghĩa hơn và để chúng ta đặt câu hỏi và tìm lại chính mình để trả lời cho câu hỏi của cuộc sống thực. Tại sao gọi là cuộc sống thực, khi chúng ta đang sống, đang thở, đang ăn, đang ngủ, mặc...?

*chiếc võng mẹ ru bao năm thưở trước
con vào đời bằng câu hát ầu ơ
đi chập chững từng bước vào sương gió
lòng mẹ buông, để tập bước đường trần*

*tay bé nhỏ, sao ôm trời mộng tưởng
tâm bao la, bỗng hạn hẹp cuộc đời
lúc trống vắng, nhìn đời trôi lặng lẽ
một cõi không tràn ngập cả bầu trời*

*lời mẹ đó, sao con quên ước nguyện
mở bàn tay để thấy khoảng bao la
mở trái tim, nghe lại khúc vào đời
tình nhân loại là tuổi thơ thật đẹp..*

Những hình ảnh đẹp thưở nào, dính liền với câu hát của mẹ trong suốt bao nhiêu năm trường tuổi thơ, để dấu ấn trong tâm con trẻ, sao ta bỗng nhiên quên mất. Hình như có cái gì đó, đã lôi kéo ta đi trong đêm dài mộng tưởng, bỏ rơi lại những ước mơ thật đẹp cho cuộc đời, cho tình người. Phải chăng đó là những sở hữu, tham chấp và lòng ái ngã, bám víu đã cô lập ta hạn hẹp trước vũ trụ bao la, mênh mông? Và ta đã không sống thực, khi quên cả ăn, cả mặc và ngay cả thở?

Tôn giáo là đáp án, giải pháp cho những câu hỏi của cuộc đời, vì tôn giáo từ con người và xuất phát từ con người. Tôn giáo tạo nên và chứa đựng tình yêu thương, chia sẻ và lòng khoan dung, làm chỗ dựa cho con người trước bao nhiêu phong ba của cuộc đời. Tôn giáo là thực phẩm an lành và hạnh phúc, là bước chân dung dị, thanh thần, là đôi vai gánh vác nỗi nhọc nhằn, là tấm lưng trần trợ trợ nằm dưới bước chân của con người, để con người bước lên trường thành, tạo thành đời sống nhân bản, hữu ích, an vui và hạnh phúc, vì tôn giáo là của con người.

Nhưng tiếc thay, sự thành hình và phát triển của nhiều tôn giáo lại dính liền với biết bao nhiêu thảm cảnh, gây khổ đau xảy ra cho con người trong suốt dòng lịch sử nhân loại, bởi vì dựa vào Thần quyền, độc tôn, cố chấp, tham quyền và nường vào sự yếu đuối, khuất phục, mê tín của con người để nô lệ hoá con người, gây nên những thương tích, đổ máu, bất hạnh. Cho nên, con người, ngoài những khó nhọc của đời sống thường nhật, vai thấm lạnh khổ đau của tâm và thân, oằn mình trong những ngọn gió chướng cuộc đời, lại bị thương tích và phải gánh nặng thêm những tai họa do tôn giáo hoặc những con người nhân danh tôn giáo cuồng tín gây ra, giáng họa cho nhân loại qua những cuộc chiến tranh, chiếm đoạt tài sản, ban phép lành, hủy diệt văn hoá các bản xứ khi xâm chiếm, có nghĩa là hủy hoại văn hoá, nền văn minh của nhân loại Sự nghèo nàn tâm linh và vật chất, sự bị uốn nắn khuất phục bởi những giáo điều, thần quyền ... lại là tài sản lớn mạnh và giàu sang cho tôn giáo, và tôn giáo đó lại trở nên giàu có đời sống vật chất thay vì giàu có về tâm linh để chia sẻ gánh nặng cho con người, điều mà ai cũng nhận thức thấy và nhìn rõ được trong suốt chiều dài lịch sử của con người.

Chúng ta may mắn có một đạo Phật, dưới ánh sáng của Đấng Giác ngộ với tấm lòng Từ bi và Trí tuệ, xuất hiện trên cuộc đời uế trược này vì lợi ích cho trời người. *Một đạo Phật bình dị, khoan dung, tôn trọng mọi giá trị, nhân phẩm con người, vì lấy chúng sanh đang cư mang những nghiệp lực với những phiền não bất hạnh và hướng dẫn chuyển hoá khổ đau, đưa địa vị con người sau khi thanh tịnh tâm, trở về với chính mình, nâng lên thành những con người nhân bản, có tình yêu rộng lớn và có tuệ giác để làm ích lợi con người, cho xã hội và cứu cánh là thành Thánh, thành Phật.* Điều mà chưa thấy tôn giáo nào nói đến, bởi vì đức Phật nhìn thấy rằng “ *Tất cả chúng sanh đều có đầy đủ đức tánh thanh tịnh, sáng suốt và có khả năng thành Phật*” .

Trong tất cả thiên kinh vạn quyển của đạo Phật, giáo Pháp của Ngài như là “ngón tay chỉ mặt trăng”, là phương tiện thiện xảo đưa qua bể khổ, nên đều bao hàm, dung chứa những phương pháp chuyển tâm, chuyển mê khai ngộ và đưa con người đến bờ an vui, giải thoát... không phải ở nơi chốn xa xôi nào đó, mà ngay trên cuộc đời này và ngay bây giờ, hiện tại, nếu chúng ta biết sống thực và trở về với bản tâm thanh tịnh của chính mình, và vì đó bản hoài, nguyện lực và tấm lòng thương bao la của đức Phật khi xuất hiện trên cuộc đời, đem lại con đường thanh tịnh, giải thoát, chân hạnh phúc cho nhân loại.

*dẫm chân trên lá khô
tiếng kêu nghe xào xạc
như mảnh vỡ tâm hồn
đồng cất gọi tình người*

*ta dẫm trên mảnh đất
dấu chân tròn in đậm
một mảnh đời hư vô
réo gọi mãi lòng người*

*ta dẫm chân trên đời
bao ngày tháng rong chơi
có nắng rơi sáng sớm
vai gầy trơ hạt sương*

*ta dẫm chân vào tâm
có tiếng gọi reo vang
từng cánh sen hé nở
mảnh mai nụ hương trầm..*

Thế giới hình như đang đảo điên, say mê với các chiến tranh, chết chóc, tàn sát lẫn nhau, cũng như thiên tai càng lúc càng dồn dập hơn, tạo thành những chuỗi dài bất ổn cho nhân loại. Chỗ này động đất, nơi kia sóng thần, chốn khác là cuồng phong, bão tố, chốn nọ là núi lửa phun trào nham thạch v.v...Như chúng đều biết, thế giới này được hình thành bởi tất cả nghiệp lực của con người trong cái “ cộng nghiệp”. Trái đất có thể chuyển mình, xoay động tự nhiên do sự cấu thành theo thành trụ hoại không, và có phải chăng, cũng do chính bàn tay của con người tiếp tay, phá hoại. Cộng nghiệp tâm của con người nếu bị nuôi dưỡng bởi những tâm địa ác, xấu, gây nhiều nghiệp lực bất lành... thì trái đất sẽ trở nên nghèo nàn, thiếu màu mỡ, màu xanh tươi của tâm vũ trụ khô héo, sẽ sớm bị hủy diệt.

Hiện nay, môi trường sống đã xấu tồi tệ hơn rất nhiều, nạn phá rừng, phá núi dời sông, chiến tranh, thử tất cả các loại bom với cường độ nóng, hủy diệt thật to lớn, với tâm địa hủy hoại lẫn nhau, và với lòng tham sân si còn đầy dẫy trong tâm. Khi tâm bất an, còn bị chi phối bởi tham vọng, dục vọng ...thì thế giới trở nên chao đảo, bất ổn, điều đó sẽ gây nên các bất hạnh, khổ đau cho đồng loại, môi sinh.

Đạo Phật nhìn rõ vấn nạn này, vì biết rằng “*tất cả các pháp đều duyên sinh duyên hợp*” và mọi hiện tượng dù tâm hay vật đều liên quan lẫn nhau, không có gì gọi là biệt lập, riêng biệt. Trái đất này trở nên nhỏ bé, mọi chấn động dù bất cứ nơi nào, cũng đều gây nên những rung động cho mọi con người, nhân loại ở khắp mọi nơi.

*Trái tim em chảy máu
dù ở tận ngút ngàn
làm sao ai quên được
tim thịt này cũng đau*

*Bàn tay em yếu đuối
quờ quạng giữa trời không
như khuấy động vô cùng
cả trời đất mênh mông...*

Trái tim của nguyện lực của hằng hà sa số kiếp, dù ở bất cứ quốc độ nào ... vẫn là tiếng nói thiết thực, thương yêu và trí tuệ vì sống còn của cả nhân loại. Không ai có quyền nhân danh bất gì để trừng phạt con người, hủy diệt loài người, chỉ trừ nghiệp lực con người tạo ra đều xấu ác. Nhân lành đem lại quả lành, nhân ác gây nên quả xấu. “*Tất cả các pháp đều do tâm tạo*”.

Tiếng nói của mặt trời là ánh sáng soi rọi màn đêm tối vô minh, là tiếng Sư tử hống làm lay động tâm thức con người, là tiếng nói đánh thức lương tâm của nhân loại, là tiếng chuông cảnh tỉnh con người, là tiếng nói đi sâu vào lòng người, là tiếng gọi của ngàn tay ngàn mắt chiếu soi, chia sẻ chân thành, là tiếng gọi trở về với chân tâm, về với chính mình.

*gọi tên em là vạt nắng
long lanh trên nón bài thơ thưở nào
nắng hồng hay má em hồng
cớ sao làn gió ngập ngừng chẳng bay*

*theo nhau vào cõi chân không
chớ quên nguyện lực thưở em tuổi hồng
một mai đời có vô thường
em là giọt nắng rong chơi giữa đời...*

Quay về với chính mình, nương tựa vào Ba ngôi báu Phật Pháp Tăng của chính mình, để sống trong chánh niệm, để chuyển hoá nghiệp ác do bởi tham sân si, mạn nghi, tà kiến đã đang gieo rắc tai ương, khổ đau cho con người và chính khi nghe được tiếng nói của mặt trời, cơ may của nhân loại sẽ được chuyển hoá tốt đẹp.

Trong Kinh thường nói, vũ trụ nằm trong tâm của Như Lai Đại Nhật (Vairocana Tathagata) và tồn tại bởi Tình yêu thương và Tuệ giác của Ngài, nếu như tình yêu và tuệ giác không có, thì bất hạnh sẽ xảy ra. Cho nên, chính mỗi con người cần phải trở về với chính mình, lắng nghe tiếng nói mặt trời của tâm,

sống thực với trực tâm, khai triển tánh Phật có sẵn trong tâm, để đức Phật của tâm có mặt, để ánh sáng của Tuệ giác và tình thương yêu chan hoà, xoá tan màn u tối vô minh, để chuyển hoá khổ đau cho chính mình và tránh cho hành tinh của chúng ta khỏi diệt vong, tránh cho tai trời ách nước, chiến tranh, dịch bệnh v.v...*Biệt nghiệp lành của mỗi người do tu tập, do thanh tịnh tâm, được nhân lên, lớn rộng ra, tràn lan, toả sáng... sẽ chuyển hoá Cộng nghiệp xấu bị vô hiệu hoá, không còn sức tác oai, phá hoại sự an vui, hạnh phúc của nhân loại. Vấn đề này, khi mà con người còn nhận thức và yêu thương chính mình, con người và vũ trụ sẽ làm được và người con Phật, hẳn nhiên, vì đi theo con đường của đức Từ phụ với nguyện lực làm đẹp cuộc đời, học hạnh lành do nuôi dưỡng tâm bồ đề, khi tâm bồ đề trưởng nở, càng lớn bao nhiêu thì sẽ mở rộng trái tim yêu thương, đem mất tuệ để tiếp cận con người trong tinh thần Từ Bi Hỷ Xả và cùng chung sự An lạc và Chân Hạnh Phúc.*

Xin được trích lại 12 Lời Nguyện dâng lên Đức Bồ tát Quán Thế Âm- vị Bồ tát của lòng Từ và có mặt khắp cùng các quốc độ, lắng nghe tiếng gọi của muôn loài mà hằng cứu độ, chia sẻ, ban vui. (Bài này được soạn bởi Thầy Thích Tịnh Từ).

* Mười Hai Lời Quán Nguyện Dâng Lên Đức Bồ Tát Quán thế Âm.

Thứ 1: Con xin mở rộng lòng thương và tìm cách bảo vệ sự sống, niềm tin của mọi người, mọi loài (I pray and vow to open my heart and find ways to protect life and faith for everyone and every living beings)

Thứ 2: Con xin mở rộng tầm hiểu biết, để có thể thấu rõ gốc rễ khổ đau của kẻ khác mà tìm cách chuyển hoá, nâng đỡ và hộ trì (I pray and vow to extend my understanding, so as to be conscious of the roots of sufferings of others, in order to find ways to transform, support and assist them)

Thứ 3: Con xin nguyện từ bỏ những tập khí tham ái, hờn giận, trách móc, để con có thể vui sống với mọi người trong gia đình và chung quanh con (I pray and vow to restrain from greed, anger, and blame, so as to live happily with everyone in the family and those around me)

Thứ 4: Con xin nguyện cho tự thân, gia đình, thân bằng quyến thuộc con và mọi người, mọi loài được sống trong an toàn, hoà thuận và thanh thoi . (I pray for myself, my family, my relatives and friends, and all beings so that they will live in peace, harmony and comfort.)

Thứ 5: Con xin nguyện ngồi vững chãi để lắng nghe người khác nói năng, tâm sự. Dù cho những lời nói ấy có xúc phạm đến cá tánh của con, con nguyện không đối đáp bằng những lời thiếu từ hoà, khiêm nhã. (I pray and vow to be impartial and composed, in order to mindfully listen to expressions and feelings of others. Even if those words may harm my nature, I vow not to reply with words that lack harmony and humility.)

Thứ 6: Con xin nguyện thường xuyên trở về với hơi thở, tập dừng lại sự suy nghĩ, nói năng, để lắng nghe tiếng chuông tỉnh thức và mọi âm thanh. Con biết rằng mỗi âm thanh đều có mang thông điệp của sự yêu thương và năng lượng tuệ giác mầu nhiệm. (I pray to be mindful of my breathing, silence my thoughts and speech, so as to hear the awakening bell and each sound-wave . I know that each sound-wave carries the message of love and the wondrous energy of wisdom)

Thứ 7: Con xin nguyện cho người đau chóng lành bệnh, người già được săn sóc, người mệnh chung có đủ duyên lành sanh về cảnh giới an vui, trong sáng của đức Phật A Di Đà. (I pray for speedy recovery of the sick, the caring for the old, and for the deceased to have the good affinity to be reborn in the land of bliss _ the realm of Amitabha Buddha .)

Thứ 8: Con xin nguyện cho kẻ nghèo đói được no cơm ấm áo, kẻ tội lỗi sớm biết ăn năn, kẻ tù đầy mau thoát ngục tối, kẻ tàn tật được thân tướng tốt đẹp, kẻ nghiện ngập được tỉnh cơn mê, kẻ sát nhân tự buông khí giới. (I pray for the poor and hungry to have food and clothing, the sinful to be remorseful , the emprisoned to soon be free, the crippled to have restored features, the addicted to be rehabilitated, and the murderers to surrender their weapons.)

Thứ 9: Con xin nguyện cho mọi người và mọi loài sớm nhận ra tự tánh thương yêu, bình đẳng của nhau. Đừng ai xem nhẹ tánh mạng của ai, đừng ai vì oán thù, ganh tị, ích kỷ mà gây khổ đau cho nhau. (I pray that all beings may soon recognize the innate nature of love and equality embedded within them. No one should undermine the life of others, and no one should cause harm to others, because of hartred, jealousy, and selfishness.)

Thứ 10: Con xin nguyện cho hành tinh xanh này, muôn đời là trái đất xinh tốt. Phương nào cũng sản sinh nhiều dòng sông tươi mát, nhiều loại dược thảo ngũ cốc, hoa trái thơm ngon để dâng hiến cho con người và muôn loài no đủ (I pray that this blue planet, forever and ever, be a healthy and glorified world. Fresh streams will flow all directions ; fine herbals, good grains, and high-quality fruits will be plentiful to nuture mankind and all other beings)

Thứ 11: Con xin nguyện cho mọi người và mọi loài sớm thành tựu được giới đức thanh tịnh, định lực vững chãi, trí tuệ sáng suốt. (I pray for everyone and every beings to soon achieve serenity, strength of determination, and wisdom)

Thứ 12: Con xin nguyện cho mọi người và mọi loài sớm có đầy diệu lực, ngàn tay ngàn mắt và tự tại vào ra ba cõi để cứu độ chúng sanh trong mười phương thế giới . (I pray for everyone and every being to soon have subtle energy, thousand arms, thousand eyes, and to be at ease to move about

in the three realms, so as to deliver all beings from suffering in the ten directions of the universe .)

Và đạo Phật là như thế, như dòng sông quê hương chở phù sa bồi đắp đất lành cho tâm con người, như tấm lòng chân chất rộng lớn của mẹ, ngọt ngào hương vị trời cao đất rộng vì đứa con thương yêu của mình, chưa từng quay lưng lại trước nỗi khổ đau của con, của nhân loại. Tấm lòng đó do biển lớn Từ bi và Trí tuệ nuôi dưỡng và người con Phật đang theo học hạnh lành, đều mang tấm lòng của con người luôn luôn sống vì con người trong tinh thần chia sẻ chân chất. Người con Phật chưa bao giờ quay gót trước sự bất hạnh của đồng loại, chỉ trừ chưa đủ năng lực để chuyển hoá, nhưng tâm lượng bỏ để dù còn nhỏ nhoi, bé bỏng, cũng vẫn muốn đem bàn tay nắm lấy bàn tay, đem trái tim để nói cùng trái tim, đem tình người nói với tình người : *chúng ta là con người, nên phải tôn trọng và thương yêu lẫn nhau, chia sẻ nhau trước những bất hạnh của cuộc đời và cùng đem lại cho nhau niềm vui ngát hương thơm của sen sáng, lòng trong, tâm tịnh..*

Vẫn với tấm lòng chân chất này, trước sự xáo trộn của trái đất đang diễn ra ở khắp mọi nơi, và với tấm lòng nhỏ bé, chưa đầy đủ năng lực tu tập, nhưng với tâm nguyện chia sẻ để cùng lắng nghe “tiếng nói của mặt trời”, để cùng nhau tay nắm lấy tay, làm đẹp cho cuộc đời, cho con người, *xin được kính tặng tất cả mọi người- dù bạn có đồng ý hay không, cũng xin nhận nơi đây một tấm lòng Tin yêu và chia sẻ.*

Viết xong ngày 25.05.2011

Nhân Mùa Phật Đản lần thứ 2635

Những Bài Viết Dâng Tặng Cuộc Đời